

Publicerad 2013-07-24 20:47 av Robin V

En kärlekstext. Inget konstigare än så.

Kvicksand

För varje stavelse jag tog in från Romeo

Förstod jag allt mindre av kärleken.

Shakespeares ord, tunna som Bibelblad.

Och så lättantändligt.

Det skär som diamanter mot min handflata

Och det slår som hammarslag mot tinningen.

Av respekt för konsten

Knyter jag ett tunt band

För att du ska se

Att jag fortfarande finns kvar

När du kommer gående borta vid krönet.

Isen är tunn och vägen är lång

Men du, jag skulle vandra den för dig varje gång.

Så långt förstår jag

Och är med på banan.

Det kanske räcker i slutändan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robin V med Poeter.se id #26741 innehar upphovsrätten